

Præst i 1813 tilbød indtil Videre at yde det vedkommende Stykke Jord til Seminariet, mod at han blev Seminarieforestander. Lovforslaget gaar fremdeles ud paa at bemyndige Ministeriet til at sælge det Inventarium ved det nedlagte Seminarium, som man ikke har haft Brug for ved de øvrige Seminarier. Endelig indeholder Lovforslaget en Bestemmelse med Hensyn til et Drigel, der har tilhørt Seminariet, men henstaaer i Lyngby Kirke, hvor det nu har været i en Række af Aar. Der er kommet en Begjæring fra Sognepræsten paa Menighedens Vegne om, at dette Drigel maatte blive hos Menigheden. Kirkeierne have erklæret sig villige til at overtage og vedligeholde det, og Menigheden, hvem det ligger meget paa Hjerte at beholde Drigelet, har erklæret sig villig til at afholde de med dets Benyttelse forbundne Udgifter. Man vil saaledes lønne en Organist, indtil Organistjæsten ved eventuel Vacance blandt Lyngby Skoleembeder kan blive besjærgt ved en af Laverne. Ministeriet har troet ikke at burde foreslaae det høie Thing enten at sælge dette Drigel ved Auktion eller at lade Menigheden betale det, i det man har ønsket at kunne lade Drigelet forblive i Kirken, hvor det nu i en lang Række af Aar har været og er til stor Opbyggelse for Menigheden. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til det høie Things Belvilie.

Formanden: Exemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af „Forslag til Lov om Erstatning for den ved Brandvæsenets Sluknings- og Redningsforanstaltninger bevirkede Skade, for saa vidt angaar Kjøbenhavn og Landet“.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 513.)

Der var til den Behandling stillet følgende Vædringsforslag:

af Winther, Berntsen, N. Jensen (Skanderborg Amts 2den Valgkreds), S. Madsen, S. Jørgensen, Buch, N. Larsen, Christiansen, Lange, Th. Kruse, Chr. Pedersen, G. Petersen, S. A. Hansen, M. C. Christensen og S. Sørensen.

Forslaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov

om

Erstatning for den ved Brandvæsenets Sluknings-

og Redningsforanstaltninger bevirkede Skade for saa vidt angaar Kjøbenhavn, Frederiksberg, Frederiksøer, Marstal, Løgstør, Nørresundby og Silkeborg.

Den Skade, som i Ildbrandstilfælde bevirkes ved Brandvæsenets Sluknings- og Redningsforanstaltninger, betragtes som Brandskade, og bliver den, for saa vidt den rammer Marker og Haver, den paa disse vøgende eller i samme nedlagte Afgrøder eller levende Hegn, at erstatte af Stedets Kommunekasse.

Den, som vil paastaar Erstatning af Brandvæsenet, har snarest muligt og senest 8 Dage efter Branden at fremsætte sin Paastand i Kjøbenhavn for Magistraten og udenfor samme for den stedlige Kommunalbestyrelses Formand, som derefter have at drage Omsorg for, at Erstatningens Størrelse fastsættes, enten i Forbindelse med de til Bestemmelse af Brandskade paa faste Eiendomme stedfindende Taxationer eller ved tvende i Kjøbenhavn af Magistraten og udenfor samme af den stedlige Kommunalbestyrelse særlig dertil udmeldte Mænd.

De udmeldte Mænd erholde i Dagpenge hver 4 Kroner for hver halve Dag, beregnet til 6 Timer, der medgaar til Forretningen og Reisen, og mindst for en halv Dag, samt fri Besjæring, beregnet til 1 Kr. 33 Ore for hver løbende Mil, naar Mødestedet ligger en halv Mil eller derover fra deres Hjem. Dagpenge og Besjæringsgodtgørelse udredes af Kommunekassen.“

Uden Afstemning gav Thinget sit Samtykke til, at Vædringsforslaget maatte foretages, uagtet det ikke havde foreligget i den i Forretningsordenen foreskrevne Tid.

Sørensen: Det nu foreliggende Vædringsforslag afstiller sig kun fra det, af hvilket jeg ved forrige Behandling var Medforslagsstiller, derved, at vi her have medtaget Flækkerne, hvorved vi have imødekommet den høitærede Justitsminister, som den Gang udtalte, at det var en Feil, at disse ikke vare medtagne. Hvis denne Imødekommen skulde bidrage til, at Landet slap fri for Løven, vilde det være os en Glæde. Jeg vil haabe, at det ærede Thing finder det naturligt, at Vædringsforslaget er fremkommet, da det Vædringsforslag, som var stillet til 2den Behandling, faldt med 39 Stemmer mod 39. Da jeg for Øvrigt anser Sagen for uddebatteret, skal jeg kun indskrænke mig til at sige, at vi fastholde, at der i selve Forholdet ikke er nogen Hindring for at kunne forsikre de Sager, som der her er Tale om at erstatte med Hensyn til den Skade, der bevirkes ved Brandvæsenets Slukningsforanstaltninger. Dersom man imidlertid finder, at det vil være absolut nødvendigt, at det Offentlige erstatter sliq Skade, tror jeg, man bør følge dette Princip helt ud, og